

[Thestrup.]

af landsretssager, der sker ved underretterne, nu i virkeligheden er den rigtige måde at forberede disse sager på. Jeg erkender, at dette problem er meget vanskeligere, og at det ikke er sådan at løse. Jeg kan også godt forstå, hvis vi ikke kan afgøre det sammen med det foreliggende lovforslag; men jeg vil i hvert fald meget bede om, at den territoriale umiddelbarhed — hvis jeg må kalde den sådan — må blive genstand for en nærmere undersøgelse.

Til sidst vil jeg gerne sige et par ord om dommerfuldmægtigene. Ved det foreliggende lovforslag slås det fast, at dommerfuldmægtigene hører sammen med dommerne og ikke med administrationen, og det finder jeg rigtigt. Dommerfuldmægtigene er tjenestemænd i retsplejen. En stor del af dem virker direkte i retssagerne som konstituerede dommere, men selv hvor dette ikke er tilfældet, er det spørgsmål af den allerstørste betydning for de mennesker, de får med at gøre, som dommerfuldmægtigene afgør. Derfor hævder dommerfuldmægtigene, og jeg synes med rette — jeg har selv som formand for Dommerfuldmægtigforeningen i sin tid hævdet det samme — at dommerfuldmægtiguddannelsen er den uddannelse, der bedst kvalificerer jurister til at blive dommere ved underretten. Jeg kan derfor ikke tilbageholde en bemærkning om, at man efter min mening ikke helt har givet dommerfuldmægtigene den lønmæssige placering, de havde fortjent. Jeg ved, at der ikke er noget at gøre ved det nu og her, men jeg henstiller til den højtærede minister at overveje, om det ikke skulle være muligt at imødekomme i hvert fald i nogen måde de ønsker, som dommerfuldmægtigene har om en forøgelse af det antal af dem, der kommer i 25. lønningsklasse, og om udvidelse af det bestillingstillæg, de har søgt om.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget.

Lannung: Jeg kan på mit partis vegne i alt væsentligt tiltræde de foreslåede ændringer i retsplejeloven. Det gælder de mere principielle ting, såsom at klageretten skal kunne påkende enhver klage over en dom-

mers embedsvirksomhed og klager over dommerfuldmægtige og andre juridiske tjenestemænd ved retterne, og det gælder ændringer af mere praktisk karakter. Ændringerne er for en dels vedkommende af redaktionel-teknisk karakter og for en anden dels vedkommende udtryk for en prisværdig forenkling og rationalisering. Jeg så gerne, at man gik videre i så henseende.

Der er fremsat forskellige ønsker i dag, og hvad jeg særlig vil hæfte mig ved er den henstilling, der blev fremsat af den ærede konservative ordfører, nemlig om en udvidelse af umiddelbarhedsprincippet og en — om jeg så må sige — mere rationel arbejdsdeling imellem underretter og landsretter. Det tror jeg man burde overveje nærmere i justitsministeriet. Det er naturligt at overveje disse spørgsmål, før man går til en genoptrykning af retsplejeloven. Jeg må måske lige tilføje, at der er nogle Europarådskonventioner, der er ved at være færdigbehandlede, og som jeg regner med at Danmark vil ratificere; de kan måske få betydning for retsplejelovens bestemmelser, så det også af den grund ville være praktisk at vente en smule med genoptrykningen.

Jeg hilser med stor tilfredshed, at justitsministeriet har fundet anledning til at foreslå, at der sker en begrænsning i anvendelsen af retsvidner, herunder foged-, skifte- og notarialvidner. Disse retsvidner er på de områder, henholdsvis i det omfang, hvor de nu afskaffes, for længst blevet overflødige, men det bør altid noteres med glæde, når man overvinder både inertiens og Parkinsons lov, og det har man gjort i justitsministeriet. Det må kunne føre til visse besparelser, og jeg håber, at hvad der her er sket, vil få den principielle betydning, at det vil være et lysende eksempel for andre offentlige institutioner.

Blandt andre, men ikke uvæsentlige ændringer noterer jeg den skete indskrænkning af dommerkontoers forpligtelse til at udføre visse juridiske forretninger. Jeg er enig i, at det fra et principielt synspunkt ikke har været uden betænkelighed, at det har påhvilet dommerkontoerne at udfærdige skøder, stævninger og testamenter vedrørende forhold, som dommeren senere kan komme til at dømme i. Den tekst,